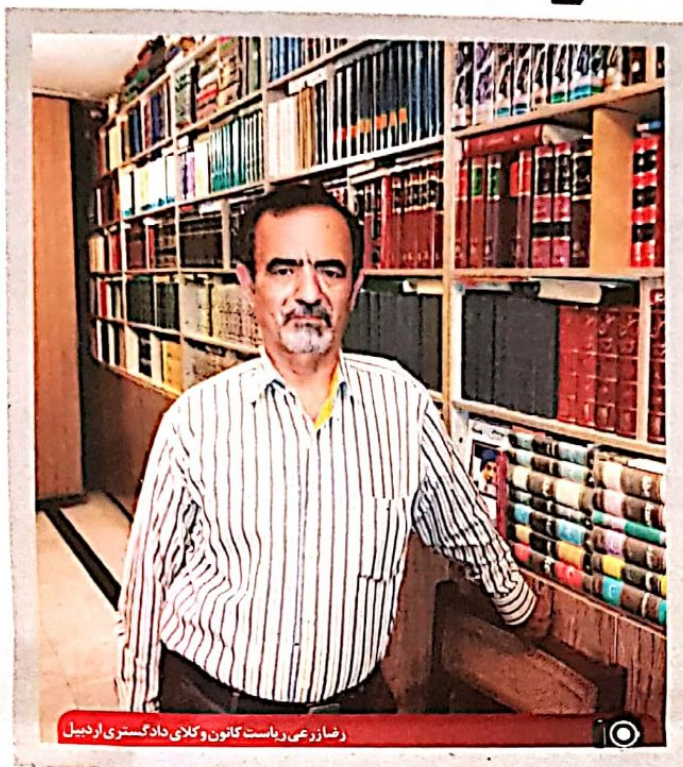

رضازرعی؛ رئیس کانون وکلای دادگستری اردبیل در گفت و گوبا «وکالت نامه»:

مادر موصیت کرد با مردم مدارا کنیم!

رضازرعی ریاست کانون وکلای دادگستری اردبیل

در هفته‌نامه «وکالت‌نامه» بنابر این است که در هر شماره، عملکرد یکی از کانون‌های پیشت و پنج گانه ولایت دادگستری را سراسر ایران به گفت‌وگو با رئیس آن کانون به همراه انتشار یادداشت‌هایی از سوی اعضای کمیسیون‌های مختلف آن؛ پیش‌بین چشم‌پاها قرار بگیرد. در این شماره، کانون وکلای دادگستری اردبیل به عنوان مخاطبان قرار دارد. مادر میر به‌عنوان عضو هیئت مدیره و نماینده کانون حضور دارد و مادر میگردد. رضا زرعی؛ رئیس کانون وکلای دادگستری اردبیل در هفته‌نامه این مجله به‌عنوان ماست با هم‌راهنی اقدامات انجام شده از سوی کانون متونوع می‌تواند مدبریه کانون وکلای دادگستری در گفت‌وگو حاضر باشد اما به‌فراهمیت جامعه، تعهدات آینده شده از سوی هیئت مدیره کانون مذکور برای کار آموزان و با بسته‌های اساسی برای پیشرفت نهاد و کانت با ما سخن گفته و به تفسیری که از زمان تصدی ریاست او بر کانون اردبیل در این دوره رخ داده اشاره کرده است. او سال ۱۳۹۶ زاده شد اما به گفته خودش ریشه ششماهه تاریخ تولد او را سال ۱۳۴۰ نوشتند. از نو جوانی به رشته علوم انسانی و البته دانش حقوق علاقه داشت و وجود داشتن معدل نمراتی بالای توانمند روزی وی را همتایی و دبیرستان، رشته علوم انسانی انتخاب کرد تا در دانشگاه تهران به تحصیل در مقطع کارشناسی رشته حقوق بپردازد و کانت و هیئت مدیره دوران تحصیل در مقطع کارشناسی رشته حقوق پسندیدنی از معاش استادان و پایان به حد می‌رسد چون مصطفی دادرماند میرناصر کانونیز این کانون نیز دانشجوی حقوق دانشگاه تهران بود. بعد از انقلاب فرهنگیه هیئت مدیره جعفر جعفری لنگرودی، رئیس اندکده حقوق شد و قول زرعی به او به عنوان یک دانشجوی بسیار محبت داشت. از سال ۱۳۶۰ به‌شروع به کار شد و به صورت همزمان، تدریس می‌کرد و مشاوره حقوقی میداد. سال ۱۳۷۱ اولین آزمون کانون وکلای دادگستری اردبیل را در تهران داد و کانون وکلای مرکز از بدین جهت شد. همین‌جا در اندکده اسرمی به قبول شد اما و کانت و انتخابات کرد. در تهران بود که فرزندش بیمار شد. سال ۱۳۷۴ اهامی «گسست و زرع عیان» شد و فعالیتش را به عنوان رئیس دفتر حقوقی نامید و زیر کشمیر و مسئول رسیدگی به تخلفات اداری را گرفت. دو اواز روز استقلال کانون اردبیل در بخشی‌های مختلف این کانت فعالیت کرد. در حال حاضر ریاست هیئت مدیره کانون وکلای دادگستری اردبیل را در عهد دارد. این وکیل دادگستری با ما گفت‌وگوی مفصلی انجام داده که بخشی از آن را در ادامه می‌خوانید:

☒ سید هادی طبائی
وکیل پایه یک دادگستری

در آغاز شاید برای خوانندگان هم جالب باشد که نظرات را درباره شماره‌های منتشر شده از هفته‌نامه «وکالت‌نامه» ببینیم. شما این نشریه را در دو شماره قبلی‌اش چگونه ارزیابی می‌کنید؟

درباره پرسش شما هم باید بگویم که بسیار خوشحال
شدم و قریب به «هفتادم» به صورت مفضل به
نهمی فروندهای دیدم، و نشان کار آتوزیان را
کاور بزرگ داشته‌ام، و استاد کان کانوزیان
و کشاورز و قاضی امین بود. از نگاه من، نشریات
کنون‌های و کلا به ویژه کلا باید در چنین
وادی‌های و دار شوند. طالب مربوط به هجده
وکیل و «جلیل بزرگمهر» وکیل دکتر محمد
مصطفی، از این در بین شان و نه خان‌نری
دوست داشتم. رویکرد «کلا» و نه خان‌نری
طریق درست در انتشار یک نشریه را همین می‌دانم
چون در یادها می‌ماند و آموزنده است. هزمانی به
حجت‌شمر گران‌باز در این، تکراری نمی‌شوند، مانند
ادیب عتیق. که نامگرم است.

در اینجا خالی از لطف نیست بگویم با فعالیت و سامانی
از سال ها قبل آشنایی داشته‌ام و برای نمونه توفیق
داشتم به سبابت نخستین سالگرد در پیشت مرحوم
ناصر کاتوزیان، مقالاتی را که در فصلی در مجله «کانون»
اصفهان نوشتم، شاید برایتان جالب باشد که به بنیادی
در آن نوشته توانستم مرور روی کتابچهای این استاد
فقیه داشته باشم؛ و به‌ویژه روی کتابچه جلدی
«حقوقه حقوق» من آنجاستی کردم بدین خودم
هله در حد توان به این بزرگمرد ادب کنم.

از چه سالی وارد هیئت مدیره کانون وکلای اردبیل را بر عهده گرفتید. شرایط در آغاز چگونه بود و چه برنامه هایی داشتید؟

سال ۱۳۸۶ در معیت ۳۰ تن از وکلای تبریز رقم انتخابات تشکیل کانون وکلای اردبیل برقرار شد. از آن زمان همراه کانون هستم و در کمیته های مختلف، آموزش و کار اموری فعالیت کردم. قبل تر

به آذربایجان شرقی و یک محله نظام‌مهندسی) به کار رسید، چون نخستین نمونه نظامی بود که به حقوق ایران از بی‌اراه نوشته شد، در حقیقت موضوع این مقاله، موضوع سخنرانی کارآموزی بود. از سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۷ این مقاله‌ها در محله یادگاران، یا همان زمان در حال گسترش در کشور بود، نوشتن این مقاله‌ها در «شماره آرا» در جلد دوم مجموعه به مقاله‌ها در «دک و کل» که به‌ویژه کلیات و کلیات مرکز در سال ۱۳۹۲ چاپ و منتشر شد، نیز مقاله من به‌همین موضوع بود که در دانشنامه جهان اسلام درج شده‌است. کار گرفت. اما همان طور که می‌دانید استاندارد دانشنامه، نشریه «راه و کالت» کاوان گیلان البته این مقاله را در سریال نشریه‌های گسترش و گسترش براساس تطبیقی تطبیقی و تطبیقی نشریه‌های است که

و عمری باشد تکمیلش خواهم کرد تا به صورت کتاب
و عمری را به خود باز شود. از آنجا که من می‌دانم
مذکور کتاب را به خود باز می‌کنم. لازم می‌دانم
مراجعه مستقیم به شماره ۲۷ توضیحاتی ارائه شده
اصل استاندارد را و از جلد صفحه ۲۵۹ نشانده جهان
اسلام، در پاراگراف سوم این صفحه و در انجایی است
که نویسنده آن می‌خواهد در حال عمل به اصل
حق پیگیری و در احادیثی از آن می‌سخن بگویند
لذا در پاراگراف دوم صفحه ۲۵۹ چنین آورده‌اند:
مؤمنان درباره وود حق پیگیری و احادیثی
ساخته‌اند (آیا تبارها) به اعتبار مشایخ بودن عمره.
خلاف نظر دارند: برخی آن را پذیرفته‌اند زیرا بنابر

افزون بر آن، در صورتی که مالک آن هایش از دو نفر فر باشد، شرط ایجاد حق شفع (مشارکت ملک میان دو نفر) هم وجود ندارد ولی شمارای از حقوقدانان با استناد به اینکه در هر دو حالت با اتمام انتقال مالکیت عرصه و اعیان همزمان، صورت می گیرد، حق شفعه را تنها در آن قابل اجرامه دانسته

سایین توضیح که در ارجاع داخل پرازن علاوه بر
ند اسم، از جمله بشیری و همکاران، صفحات ۴۶-
۴۸، ۱۸. در خصوص بنده نیز به صفحات ۳۵ و ۳۷
جمله «راه و کالت» کانون و کلاي دادگستري ميلان
جاء و اشاره کرده است. اين نکته را هم در اين مجال
بشد بگويم که التا روز مجله همجان همکاري حرفه اي
و دهم را سنها را از نامه دادم و نزدیک به سه مقاله
اي مجلات، روزنامه هاي داخل است. ۳۰-۴۰

دیگر کانون‌ها نوشتام این نکته را هم نباید از قلم
بندازم که مقالات ادبی، تاریخی، حقوقی و صنفی
متعدد دارم که هنوز چاپ نشده‌اند مثلاً دربارهٔ ۸۰
وکیل مشهور، مطالبی نوشتام که فعلاً ۱۲ مطلب
از جمعشان در مجلات کانون‌ها چاپ شده است

وقتی مسئولیت قانون و کلای اردبیل را بر عهده گرفتید، وضعیت قانون از نظر امکانات سخت‌افزاری، کارآموزی و آموزش چگونه بود؟ در دوره جدید، آنچه تحویل گرفتید در چه وضعیتی قرار داشت و چه برنامه‌هایی برای بهبود شرایط داشتید؟

من و همکارانم در دوره اول تصدی من به عنوان رئیس کلان، مأمورین را علی نظام داری و رئیس مختصر و تعیین کردم تا کارهای اداری و تشکیلاتی مان از کلان های دیگر غیب نمایند بر چون گریایم و چون جوانان در برگزاری مراسم جشن های استقلال تأکید کرده اند، ما را هامنویست دادیم. ما اکنون همان جوانان غلبه هیتدخبره ما هستند، حنفیان سه راهی کرده اند و سیدان و ما همچنان تراسان ان قالیات با دامه می دهیم بر آوردن اربیل با توجه به تجربه هایی که از دست آوردیم، چون اوردیم، به صورت جدی گیری می پوشش بر تن یک نفر اصراف دادند، اکثریت از دست رفت و چون در جایگزین نداشتیم، مطالبات به تمویق افتاد، اما حالا قصد دو اوطلب، با یاد است از این جهت، مشکلی نداریم.

حضور شمس‌آباد دومین دوره مدیریتان بر هیئت‌مدیره کانون وکلای دادگستری را دنبال کرد و البته ماجرای اصلاح آیین‌نامه همراه شد. در این باره چه اقداماتی را انجام داد؟

من در آخرین روز از فرصت یک‌ماهه تعیین‌شده برای اصلاح آیین‌نامه در آن بازه زمانی، مسئولیت بابت هیئت‌مدیره کانون وکلای دادگستری را دنبال پذیرفتم. مدار هیئت‌مدیره در عرض یک روز، اسنادهای خودم را دربار آیین‌نامه را نوشتم و برای اتخاذ فرمودن در روزهای آینده در هیئت‌مدیره می‌ماند. اما چنین اتفاقی، همه در

➤ محور بحث مادر گفت و گو: اولیه یا، وساء.

کانون‌ها، متمرکز بر چالش‌ها و فرصت‌های پیش روی نهاد و کالت است. از همین منظر بسیاری بر ضعف اطلاع‌رسانی تاکید می‌کنند. نگاه شما به مقوله نشریات چیست؟ ورود اسکوذا به حوزه

روسته او تا چه اندازه ضروری می‌دانید؟
 اقدام اخیر اتحادیه سرسروی کانون‌های وکلای
 دادگستری در ایران در تهیه و توزیع «کالتنامه» و
 واقعا اعمالی برای این کمیته «کالتنامه» بر مسائل
 مربوط کانون‌ها و البته وکالت‌گذار در کماز نگاه
 می‌باشد. بپایار اجاب است باید توجه‌ها، مشکلات
 و موانع را برابرم و منابع مختلف را به‌صورت
 تحلیلی، تاریخی و تاریخی بکاویم و اقعا در غای
 ادبی و تاریخی ایران، کمی نیست. غای فرهنگ ما
 به پیش از اسلام بر می‌گردد فرهنگ و کالتی و
 شیوه‌های و کالت قبل از اسلام و در زمان هخامنشیان
 و ساسانیان نیز بوده، ثابت شده و در کتاب‌ها ذکر
 شده است. ما از چنین بنه‌هایی بر خوردار بودیم،
 بعد در دورهای به‌صورت فقهی درآمده است. البته
 کالت به‌صورت مشترک اروپایی و مدون در
 ایران بعد از مشروطیت شروع شد این میره به
 تغییر سر راست، با حاکمیت قانون در ایران آغاز شد.
 اوج کار فقه‌ای «علی اکبر داور» (نخستین گدار
 دادگستری نوین ایران) و سید هاشم کلبی بود آن
 سرمایه گذاران کانون‌ها و استقلال نهاد و کالت بودند
 و حیات زیادی کشیدند. من گمان می‌کنم که باید
 در «کالتنامه» روی اینکند این امور کشی کنید و
 سران را با قدرت و ملاحظات ادامه دهید.

← چه نقد و پیشنهادی برای پیشرفت «وکالت‌نامه» دارید؟

«والتاسعة» - شروع خوبی داشته و مطالبی که در شماره گذشته از آن به یاد می‌آید، بسیار خوب بوده است البته حتماً آواز برای هر یک از اینها هم می‌تواند وجود داشته باشد مثل شاید لازم باشد که در برخی موارد، بعضی قسمت‌ها را نظر محتوایی کمی بیشتر چکشی کاری شود. اما در مجموع این سه مقننه، محتوای کارهای اداری و نظامی و خلاصه‌نویسی و دیگر مختصات اصلی یک نشریه خوب را دارد. برای نمونه باید به یکی دو مطلب هم اشاره کرد شماره نخست اشاره کم به بسیاری از مردم نمی‌دانند بیکر چه بود. در روز یکم یا پنجشنبه او چگونه

در هفته نامه «وکالت نامه» بنا بر این است که در هر شماره، عملکرد یکی از قانون های بیست و پنج گانه وکلای دادگستری سراسر ایران در گفت و گو با رئیس آن قانون به همراه انتشار یادداشت هایی از سوی اعضای کمیسیون های مختلف آن، پیش چشم مخاطبان قرار بگیرد. در این شماره، قانون وکلای دادگستری اردبیل به عنوان قانون میهمان حضور دارد و مادر تحریریه نشریه مطالبی را با این موضوع آماده کرده ایم تا پیش چشم شما قرار بگیرد. رضا زرعی؛ رئیس قانون وکلای دادگستری اردبیل در هفته نامه این شماره میهمان ماست تا پیرامون اقدامات انجام شده از سوی قانون متبوعش با ما سخن بگوید. آقای زرعی در گفت و گوی حاضر با اشاره به اقدامات هیئت مدیره قانون وکلای دادگستری اردبیل در زمینه برقراری ارتباط بهتر با عموم جامعه، تمهیدات اندیشیده شده از سوی هیئت مدیره قانون مذکور برای کارآموزان و بایسته های اساسی برای پیشرفت نهاد وکالت با ما سخن گفته و به تغییراتی که از زمان تصدی ریاست او بر قانون اردبیل در این قانون رخ داده، اشاره کرده است. او سال ۱۳۳۹ زاده شد اما به گفته خودش در شناسنامه تاریخ تولد او را سال ۱۳۴۰ نوشتند. از نوجوانی به رشته علوم انسانی و البته دانش حقوق علاقه داشت و با وجود داشتن معدل نمراتی بالای ۱۹ در دوران راهنمایی و دبیرستان، رشته علوم انسانی را انتخاب کرد تا بتواند روزی وکیل شود. دوران تحصیل در مقطع کارشناسی رشته حقوق را در دانشگاه تهران به پایان برد. بزرگانی چون سید مصطفی محقق داماد و سید علی آرمایش استادان او در دانشگاه بودند، آن هم در دورانی که روانشاد امیرناصر کاتوزیان رئیس دانشکده حقوق دانشگاه تهران بود. بعد از انقلاب فرهنگی البته محمدجعفر جعفری لنگرودی، رئیس دانشکده حقوق شد و به قول زرعی به او به عنوان یک دانشجوی بسیار محبت داشت. از سال ۱۳۶۰ مشغول به کار شد و به صورت همزمان، تدریس می کرد و مشاوره حقوقی می داد. سال ۱۳۷۱ اولین آزمون قانون وکلای دادگستری را در تهران داد و در قانون وکلای مرکز پذیرفته شد. همزمان در دانشکده افسری هم قبول شد اما وکالت را انتخاب کرد. در تهران بود که فرزندش بیمار شد. سال ۱۳۷۴ راهی «کشت و زرع مغان» شد و فعالیتش را به عنوان رئیس دفتر حقوقی و نماینده وزیر کشاورزی و مسئول رسیدگی به تخلفات اداری آغاز کرد. او از روز استقلال قانون اردبیل در بخش های مختلف این قانون فعالیت کرده و در حال حاضر ریاست هیئت مدیره قانون وکلای دادگستری اردبیل را به عهده دارد. این وکیل دادگستری با ما گفت و گوی مفصلی انجام داده که بخشی از آن را در ادامه می خوانید:

سیدهادی طبائی
وکیل پایه یک دادگستری

نیز دادیار بودم و البته همیشه در وظایف محوله خارج از اردبیل نیز مشارکت داشته‌ام. دوبار مورد تشویق مرحوم بهمن کشاورز واقع شدم؛ یکی در آیین نامه معروف ۸۸ بود که به عنوان نماینده کانون اردبیل، انجام وظیفه کردم، بعد مصاحبه مطبوعاتی انجام دادم و سپس با آقای لاریجانی ملاقات کردیم و گفتیم: «ما این آیین نامه را اجرا نخواهیم کرد» که در نهایت موفق هم شدیم. اکنون چهارمین دوره‌ای است که عضو هیئت مدیره هستم. سال ۱۳۹۱-۱۳۹۲ نوبت اول ریاستم بود. البته به قول مرحوم کشاورز، از آن زمان متصدی و کارگزار و کلای عزیز شدم. سال ۱۳۹۴-۱۳۹۵ رئیس دادگاه انتظامی شدم. دو نوبت نیز عضو هیئت مدیره شدم که در مجموع چهار نوبت را شامل می‌شود. در حال حاضر هم تصدی گری مدنظر مرحوم کشاورز را بر عهده دارم و انجام وظیفه می‌کنم.

← **کانون اردبیل جزو کانون‌هایی است که در اصطلاح باید آنان را کانون‌های جوان نامید. چنین کانون‌هایی، محدودیت‌هایی و دغدغه‌هایی مخصوص به خودشان را دارند. از نگاه شما کانون‌هایی همچون اردبیل با چه موانع و مشکلاتی روبه‌رو بوده و البته هنوز هم با آن دست به گریبان است؟**

یکی از مهم‌ترین محدودیت‌ها، حدنصاب سنوات هیئت مدیره بود. مادر این چند دوره، فرد واجد شرایط، برای حضور در هیئت مدیره بسیار کم داشتیم. به همین دلیل، از دوستانی که سابقه سنواتی هشت ساله داشتند هم خواستیم که باز هم کاندیدا شوند و در ادامه کتابخانه را تشکیل دادیم. خودم به خاطر علاقه شخصی، از نزدیک در تمام امور همکاری داشتم. اولین بار شخصاً فهرستی از اسامی و کلا جمع کردم و همان لیست باعث شد نظمی به این موضوع داده شود. ناگفته نماند که همایش و کلاهم در اردبیل، در اولین دوره تصدی من برگزار شد، مرحوم کاتوزیان هم تشریف آورد و همایش مادر دوره بیستم، نمره ۲۰ گرفت. در طول این دوران، ارتباط مستقیمی با کانون‌های سراسر کشور داشتیم و شخصاً با مجلات مختلف مثل «مدرسه حقوق» اصفهان و مجلات دیگر در آذربایجان شرقی، گیلان و حتی تهران همکاری می‌کردم. «اعمال حق شفعه در آپارتمان نشینی» در چهار مجله مختلف (سه مجله کانون‌های مرکز، گیلان

← **در آغاز شاید برای خوانندگان هم جالب باشد که نظر تان را درباره شماره‌های منتشر شده از هفته نامه «وکالت نامه» بدانیم. شما این نشریه را در دو سه شماره قبلی‌اش چگونه ارزیابی می‌کنید؟**

درباره پرسش شما هم باید بگویم که بسیار خوشحال شدم وقتی دیدم «وکالت نامه» به صورت مفصل به تهیه پرونده‌ای درباره روانشاد کاتوزیان و بعد استاد کشاورز پرداخته است، چون حق استادان کاتوزیان و کشاورز واقعاً همین بود. از نگاه من، نشریات کانون‌های و کلا به ویژه اسکودا باید در چنین وادی‌هایی وارد شوند. مطالب مربوط به «سید هاشم وکیل» و «جلیل بزرگمهر»، وکیل دکتر محمد مصدق، رانیز در پیش شماره نخست این نشریه دوست داشتم. رویکرد «وکالت نامه» را پسندیدم و طریق درست در انتشار یک نشریه را همین می‌دانم چون در یادها می‌ماند و آموزنده است. هر زمانی به این بزرگ مردان بپردازیم، تکراری نمی‌شوند، مانند حدیث عشق که نامکرر است.

در اینجا خالی از لطف نیست بگویم با فعالیت رسانه‌ای از سال‌ها قبل آشنایی داشته‌ام و برای نمونه توفیق داشتم به مناسبت نخستین سالگرد درگذشت مرحوم ناصر کاتوزیان، مقاله‌ای ۳۵ صفحه‌ای در مجله «کانون اصفهان» بنویسم. شاید برایتان جالب باشد که بدانید در آن نوشته توانستم مروری بر کتاب‌های این استاد فقید داشته باشم؛ به ویژه روی کتاب سه جلدی «فلسفه حقوق». من آنجاسعی کردم دین خودم را در حد توان به این بزرگ مرد ادا کنم.

← **از چه سالی وارد هیئت مدیره کانون وکلای اردبیل را بر عهده گرفتید. شرایط در آغاز چگونه بود و چه برنامه‌هایی داشتید؟**

سال ۱۳۸۶ در معیت ۳۰ تن از وکلا به تبریز رفتم و انتخابات تشکیل کانون وکلای اردبیل برگزار شد. از آن زمان همراه کانون هستم و در کمیسیون‌های اختصار، آموزش و کارآموزی فعالیت کرده‌ام. قبل تر

و آذربایجان شرقی و یک مجله نظام مهندسی) به چاپ رسید، چون نخستین نمونه مقاله‌ای بود که در حقوق ایران این باره نوشته شد. در حقیقت موضوع این مقاله، موضوع سخنرانی کارآموزی ام بود. از سال ۱۳۷ تا ۱۳۸۷ سری مقاله‌هایی در مجله آبادگران، با عنوان «بایدها و نبایدها» در آپارتمان نشینی که در آن زمان در حال گسترش در کشور بود، نوشتیم. این مقاله‌ها در ۸ شماره ارائه شد. در جلد دوم مجموعه «صد مقاله از صد وکیل» که به وسیله کانون وکلای مرکز در سال ۱۳۹۲ چاپ و منتشر شد، نیز مقاله من با همین موضوع آمد که در دانشنامه جهان اسلام مورد استفاده قرار گرفت. اما همان طور که می‌دانید استناد دانشنامه، نشریه «راه و کالت» کانون گیلان است. البته این سری مقاله در مسیر تکمیل و گسترش بر سیاق تطبیقی و تحلیلی پیش رفته است که اگر عمری باشد تکمیلش خواهم کرد تا به صورت کتاب روانه بازار شود. از آنجا که دسترسی به دانشنامه مذکور برای همه عملاً فراهم نیست، لازم می‌دانم با مراجعه مستقیم به شماره ۲۷ توضیحاتی ارائه شود. اصل استناد و ارجاع در صفحه ۳۵۹ دانشنامه جهان اسلام، در پاراگراف سوم این صفحه و در آنجایی است که نویسندگان، می‌خواهند در عمال یا عدم اعمال حق شفعه در واحدهای آپارتمانی سخن بگویند. لذا در پاراگراف سوم صفحه ۳۵۹ چنین آورده‌اند: «حقوقدانان درباره وجود حق شفعه در واحدهای ساختمانی (آپارتمان‌ها) به اعتبار مشاع بودن عرصه، اختلاف نظر دارند؛ برخی آن را نپذیرفته‌اند، زیرا بنا بر ماده ۸۰۹ قانون مدنی حق شفعه در بنا وجود ندارد و افزون بر آن، در صورتی که مالک آن‌ها بیش از دو نفر باشد، شرط ایجاد حق شفع (مشارکت ملک میان دو نفر) هم وجود ندارد ولی شماری از حقوقدانان با استناد به اینکه در فروش واحدهای ساختمانی، انتقال مالکیت عرصه و اعیان هم‌زمان، صورت می‌گیرد، حق شفعه را تنها در آن‌ها قابل اجرا می‌دانند.»

با این توضیح که در ارجاع داخل پرناتز علاوه بر چند اسم، از جمله بشیری و همکاران، صفحات ۴۶-۴۸، ۱۸۱ در خصوص بنده نیز به صفحات ۳۵ و ۳۷ مجله «راه و کالت» کانون وکلای دادگستری گیلان ارجاع و اشاره کرده است. این نکته را هم در این مجال باید بگویم که تا امروز همچنان همکاری حرفه‌ای خود با رسانه‌ها را ادامه داده‌ام و نزدیک به صد مقاله برای مجلات و روزنامه‌های داخلی استان گیلان و

دیگر کانون‌ها نوشته‌ام. این نکته را هم نباید از قلم بیندازم که مقالات ادبی، تاریخی، حقوقی و صنفی متعددی دارم که هنوز چاپ نشده‌اند. مثلاً درباره ۸۰ وکیل مشهور، مطالبی نوشته‌ام که فعلاً ۱۲ مطلب از جمعشان در مجلات کانون‌ها چاپ شده است.

❖ **وقتی مسئولیت کانون وکلای اردبیل را بر عهده گرفتید، وضعیت کانون از نظر امکانات سخت‌افزاری، کارآموزی و آموزش چگونه بود؟ در دوره جدید، آنچه تحویل گرفتید در چه وضعیتی قرار داشت و چه برنامه‌هایی برای بهبود شرایط داشتید؟**

من و همکارانم در دوره اول تصدی من به عنوان رئیس کانون، اتوماسیون را کمی نظم دادیم و مسئول مشخصی را تعیین کردیم تا کارهای اداری و تشکیلاتی‌مان از کانون‌های دیگر عقب نماند. بر جوان‌گرایی و جذب جوانان در برگزاری مراسم و جشن‌های استقلال تأکید کردیم، به آن‌ها مسئولیت دادیم. هم‌اکنون همان جوانان عضو هیئت مدیره ما هستند، حدنصاب هشت ساله را طی کرده و آبدیده شده‌اند و ما همچنان داریم آن فعالیت‌ها را ادامه می‌دهیم. در کانون اردبیل با توجه به تجربه‌هایی که از گذشته به دست آوردیم، جوان‌گرایی به صورت جدی پیگیری می‌شود. پیش‌تر یک نفر انصراف داد، اکثریت آرا از دست رفت و چون فرد جایگزین نداشتیم، انتخابات به تعویق افتاد، اما حالا علاقه‌مند و داوطلب، زیاد است و از این جهت، مشکلی نداریم.

❖ **حضور شما در دومین دوره مدیریتتان بر هیئت مدیره کانون وکلای دادگستری اردبیل با کرونا و البته ماجرای اصلاح آیین‌نامه همراه شد. در این باره چه اقداماتی را انجام دادید؟**

من در آخرین روز از فرصت یک‌ماهه تعیین شده برای اصلاح آیین‌نامه در آن بازه زمانی، مسئولیت ریاست هیئت مدیره کانون وکلای دادگستری اردبیل را پذیرفتم. مادر هیئت مدیره در عرض یک روز، پیشنهادهای خودمان درباره آیین‌نامه را نوشتیم و برای اتحادیه فرستادیم؛ روزهای ابتدایی پذیرفتن مسئولیت هیئت مدیره با چنین اتفاقاتی همراه بود.

❖ **محور بحث مادر گفت و گوی اولیه با رؤسای**

کانون‌ها، متمرکز بر چالش‌ها و فرصت‌های پیش روی نهاد وکالت است. از همین منظر بسیاری بر ضعف اطلاع‌رسانی تأکید می‌کنند. نگاه شما به مقوله نشریات چیست؟ ورود اسکوذا به حوزه رسانه را تا چه اندازه ضروری می‌دانید؟

اقدام اخیر اتحادیه سراسری کانون‌های وکلای دادگستری ایران در تهیه و توزیع «وکالت‌نامه» را واقعاً عالی ارزیابی می‌کنم. «وکالت‌نامه»، بر مسائل مربوط کانون‌ها و البته وکلا تکیه دارد که از نگاه من، بسیار جالب است. باید دغدغه‌ها، مشکلات و موانع را بنویسیم و منابع مختلف را به صورت تطبیقی، تحلیلی و تاریخی بکاویم. واقعاً در غنای ادبی و تاریخی ایران، شکی نیست. غنای فرهنگ ما حتی به پیش از اسلام برمی‌گردد. فرهنگ و کالتی و شیوه‌های وکالت، قبل از اسلام و در زمان هخامنشیان و ساسانیان نیز بوده، ثابت شده و در کتاب‌ها ذکر شده است. ما از چنین بنیه‌هایی بر خوردار بوده‌ایم، بعد در دوره‌ای به صورت فقهی درآمده است. البته وکالت به صورت سیستماتیک اروپایی و مدرن در ایران، بعد از مشروطیت شروع شد. این مسیر به تعبیر سراسر است، با حاکمیت قانون در ایران آغاز شد. اوج کار هم فعالیت‌های «علی اکبر داور» (بنیان‌گذار دادگستری نوین ایران) و سید هاشم وکیل بود. آن‌ها سرمایه‌گذاران کانون‌ها و استقلال نهاد وکالت بودند و زحمات زیادی کشیدند. من گمان می‌کنم که باید در «وکالت‌نامه» روی انعکاس این امور تکیه کنید و مسیرتان را با قدرت و صلابت ادامه بدهید.

❖ **چه نقد و پیشنهادی برای پیشرفت «وکالت‌نامه» دارید؟**

«وکالت‌نامه» شروع خوبی داشته و مطالبی که در سه شماره گذشته چاپ شده، بسیار خوب بوده است. البته حتماً در آغاز هر کاری نقدهایی هم می‌تواند وجود داشته باشد. مثلاً شاید لازم باشد که در برخی موارد، بعضی قسمت‌ها از نظر محتوایی کمی بیشتر چکش کاری شود، اما در مجموع این هفته‌نامه، محتوای خوبی دارد. «وکالت‌نامه»، خلاصه‌نویسی و دیگر مشخصات اصلی یک نشریه خوب را دارد. برای نمونه باید به یکی دو مطلب منتشر شده در شماره نخست اشاره کنم. بسیاری از مردم نمی‌دانند جلیل بزرگمهر چه مرد بزرگی بوده یا نخوانده‌اند او چگونه

اعتماد مصدق به آن سختگیری را جلب کرده است. این مطالب به وکالت و معرفی وکلا کمک می کند تا عموم مردم به آشنودگی و کلا بداند و کالت فقط به دنبال پول بودن نیست، بلکه بسیاری از وکلا به دنبال آراهای انسانی، مردانگی و آزادی خواهی بوده البته همچنان هم هستند.

نظر شما در باره تحلیل مباحث عمومی چیست؟ به اعتقاد شما این موضوع قابلیت اجماع یا خواست کانون ها را دارد؟

این نکته بسیار مهم است. اگر از این منظر هم به موضوع نگاه شود (که قطعاً همین طور است)، نتیجه همین می شود که در این دو سه شماره دیدهایم. اینکه جنسی مطالب و کالت نامه در مقایسه با سایر نشریات حقوقی، نرم تر است، می تواند به هدف اصلی نهاد و کالت که همان معرفی اقدامات کانون ها و البته وکلا به عموم جامعه است، کمک کند. وقتی اتحادیه بین المللی وکلا دادگستری از مادر سال ۹۲ دعوت کرد، پرسیدند: «پیشنهاد شما چیست و موضوع فعلی و کالت باید باشد؟» گفتیم: «ارزش به مردم، همراهی با مردم، اعتماد مردم و هم نشینی با مردم؛ چون ما از مردم را ترقی می کنیم مردم پایه حکومت و آینده ما هستند.» اصالت دادن به دفاع از حقوق مردم و ایجاد امنیت، آرامش، صلح و صفای جامعه در واقع به خودمان و حاکمیت برمی گردد. خدمت به مردم، خدمت به خدایت و در مقام عبادت قرار می گیرد باید به این مسائل در آموزش ها و رفتارهای خودمان باید به مردم چون هر چه می بینیم، از مردم است. به نظر من و کالت نامه جلوه خوبی دارد، در نوعی ترمیم و برعکس، نظر را جلب می کند. البته جلد پیش شماره اول و کالت نامه، چنان مورد دسترس نبود، هر چند در همان شماره هم مطالب بسیار خوبی به چشم می خورد. جلد پیش شماره دوم و سوم با بسیار زیبا طراحی شده بود و در مجموع می توانم بگویم که فاقد مشکل بود.

به چالش های کانون و کلابر گردیم. آیا پیشخور اصلی این چالش ها را در چه می دانید؟ نهاد و کالت اساساً باید چنان چالش های مواجه است و برای دفع آن ها باید چگونه عمل کند؟

برای پاسخ به پرسش شما لازم می دانم که به یکی از گفت و گوهای رفته شما در اینست گرام با وکالی کانون های وکلا دادگستری در ایران بازگردم؛ رئیس کانون وکلا دادگستری خوزستان، دکتر یزدانه طاهری نسبت من تقسیم منابع و چالش ها را به دو بخش درونی و بیرونی که از سوی دکتر طاهری نسب مطرح شد، قبول دارم، چون واقعاً همین طور است. پیشنهادی در همایش همبستگی وکلاد که در اصفهان برگزار شد، انجاسختران بودم و مقاله ای نیز در شماره ۱۸ «مدرسه حقوق» اصفهان و همچنین «صور اسرافیل» منتشر کردم؛ آنجا گفتیم که شورای حکمت و کمیسیون نظارت و بازرسی و کلا باید اختلافات را حل کنند تا اختلافات بسدی نخورند. مثلاً انتخاب، باید به هر دلیلی به تعویق بیند. باید به هماهنگی شکل بگیرد و اهداف اسکودا نیز باید در راستای افزایش هماهنگی ها و جلب حسن نظر ها باشد.

اسکودا دقیقاً باید چه نقشی را ایفا کند؟ اتحادیه سراسری کانون های وکلا دادگستری ایران باید رهنمودهای لازم را ارائه دهد و نقش ارشاد ایفا کند. البته همه سراسری دکتر مرتضی شهبازی نیا برای همه واضح است و هیچ کس در این باره نظری گریز این ندارد. من، حتی یک نفر را هم سراغ ندارم که از این بابت مدعی شود. حق را باید گفت: آقای شهبازی تپا و همکارانش و روسای کانون ها با وجود مشکلات فراوان در این ایام دارند، به سختی تلاش می کنند.

آیا موافقتی که در ابتدا با هم چالش های بیرونی را بررسی کنیم و بعد به چالش های درونی بپردازیم؟

بله در ابتدا باید اشاراتی به سال های آغازین بعد از انقلاب داشته باشیم. در آن دوران، سوزنی نسبت به کانون های وکلا وجود داشت. حالی که من به عنوان یک عضو یک خانواده شهید و البته یک بسیجی می گویم این سوزن در دست نبود، از سوی دیگر باید بگویم که برخلاف باور برخی کانون ها وکلا در طول سال های گذشته هیچ گاه موضعی سیاسی نداشته اند. البته ممکن است تعداد محدودی در دوران انقلاب بنا بر اقتضای زمان، موضعی در این عرصه اتخاذ کرده باشند، اما به طور کلی باید قبول کنیم که کانون ها در کل موضوع سیاسی ندارند. ما مثل وکلا

تمام کشورهای دنیا وظایف خود را انجام می دهیم. گاهی برخی رفتارها از جمله اقدامات برخی با تکیه بر تمرکزگرایی، محدود کردن ها و فشار آوردن ما سبب شده برخی تصور کنند ما گمراهیم در حالی که این طور نیست. ما به وظایف خود عمل می کنیم چون معتقدیم قانون قدیمی و حتی قانون بد بهتر از بی قانونی است. نکته مهمی که در این میان باید به آن توجه کرد این است که هیچ کسی نباید از این طرف یا آن طرف بام بپزند. اگر بخواهند حق ما را تضییع کنند و برای نظام هزینه ساز است. دلسوزی ما فقط برای خودمان نیست، بلکه برای مردم و حاکمیت نیز دل می سوزانیم. نظام ما باید در سطح بین المللی معتبر باشد.

به نظر می رسد یکی از راه های تغییر نگرش، گفت و گو با نمایندگان مجلس و نمایندگان ولی فقیه در استان ها است. شما در این زمینه تلاشی کرده اید؟

بله. اتفاقاً در همایش اردبیل خدمت امام جمعه استان رسیدیم. ایشان از ما توضیح خوبی داد و ما نیز مباحثمان را ارائه دادیم. امام جمعه طوری صحبت کرد که شاید خودمان نمی توانستیم به آن خوبی از اعتبار وکیل دفاع کنیم؛ ما مرحوم کاتوزیان همیشه می گفت: «امام جمعه خوبی دارید؟» چندی پیش هم همراه با هیئت مدیره خدمت امام جمعه رشت، من تحقیقات تاریخی دارم، به همین دلیل درباره «شیخ صفی الدین اردبیل» و موضوع او صحبت کردم. امام جمعه به من عرض می گفت: «قلمت را زمین بگذار، ما ارتباط تنگناگی با او و همچنین نمایندگان استان داریم. ما هنجارهایی داریم، حرف های هستن و سوند خور داریم و باید نکات و دغدغه ها را به آقایان منتقل کنیم. آن هائی داند ما چه می کشیم و چه سوزهای داریم، برخی فکر می کنند ما مدافع جرم و مجرم هستن، در حالی که ما از حقوق انسانی دفاع می کنیم. البته در کار ما بعضی وقت ها سوء استفاده های صورت می گیرد و برخی به عنوان رئیس کانون و عضو هیئت مدیره کارهایی می کنند که بد، جلوه می کند و انعکاس بدی به دنبال دارد.

هر چند کانون ها به صورت مستقل فعالیت می کنند، اما می توانند در کنار یکدیگر قرار بگیرند و تفکر واحدی را اتخاذ کنند و با بخش های تصمیم ساز بیشتر گفت و گو کنند. از سویی دیگر اگر در سطح شبکه های اصلی رسانه ملی میسر نیست، نمی توان حداقل از سمت شبکه های استانی، گام هایی برداشت؟

در ابتدای این بحث باید بگویم که ما روابط خوبی با رئیس دادگستری اردبیل داریم که پیش تر داستان ما بوده است. او آنسلی منطقی و متین است. خودش پیشنهاد داد که برنامه مشترکی در صداوسیما داشته باشیم. آن شالوده بعد از پشت گذاشتن موانع و مشکلات پیش رو، در این زمینه اقدام خواهیم کرد. شخصاً در ۱۶ برنامه با صداوسیما در موارد مختلف حقوقی، اجتماعی و ادبی همکاری کرده ام. از دوران نوجوانی نیز با مطبوعات، همکاری داشته ام. در مجموع ارتباط خوبی با مطبوعات و همچنین صداوسیما مراکز استان و کانون ها دارم و به همکاری مجدد با صداوسیما هم فکر می کنم. از سویی دیگر ما در استان، با مسئولان و متولیان امور ارتباط تنگناگی در شهرستان ها و دادگستری های ما داریم و به شهرهای مختلف استان سفر می کنیم. دادگستری هم به ما محبت داشته و ارتباطی بسیار خوبی با هم برقرار کرده ایم. نخستین بار در سطح ایران است که هیئت مدیره ما شهر به شهر، رؤسای دادگستری و نمایندگان را ملاقات کرده و از نزدیکی صحبت با آنان می کند.

از آنجایی که مشاوره های معاضدت و پرونده های تسخیری بسیار زیاد است، آیا امکان حضور بیشتر وکیل های کانون وکلا دادگستری اردبیل، در این زمینه وجود دارد؟ اتفاقاً فهرستی در این زمینه ارائه دادیم که کرنا بررسی اش را به تعویق انداخت. البته از نظر قانونی، ما ملزم به حضور در اتاق های مشاوره در دادگستری نیستیم. سال ۸۴ بخشنامه ای ابلاغ کردند، ما نیز تبعیت کردیم و نمایندگان خود را می فرستیم.

گاهی غیبت موجه و غیر موجه صورت می گیرد که البته با غیبت های غیر موجه برخورد می کنیم. البته ما جذب پرونده از این طریق را ممنوع کرده ایم. اما وکیل می فرستیم و مخالف حضور در اتاق های مشاوره هم نیستیم. کرنا و کمبود چا کمی بر نامه های ما را به هم ریخت. تصمیم داریم در این زمینه گفت و گو کنیم چون با معاونت ها ارتباط خوبی داریم. من گله

و صحبت را بدون اشکال می دانم، باید با هم بسازیم و کار کنیم، چون وظیفه ماست.

در مجموع معتقدید اگر کانون وکلا، ارتباطات را افزایش دهد، می توان به تغییر رویکرد امیدوار بود؟

بله. خوب است برائین مثالی بزنم. چند وقت قبل وقتی مجله کانون وکلا اصفهان را در دست دکتر محمد مصدق (معاون حقوقی قوه قضاییه) دیدم، مدیران آن کانون را تحسین کردم. در شماره بعدی، مقاله من نیز چاپ شد. آنجا ثابت کردم ما پیشنهاددهنده بودیم، همان طور که در زمان حضور دکتر مصدق نیز پیشنهاد تعامل دادیم. تاریخ، روز و اسامی را برای اولین بار در تاریخ وکالت ایران آوردیم و به صورت مقاله ارائه دادیم. به نظر من فعالیت های مطبوعاتی همچون کاری که شما دارید در نشریه و کالت نامه انجام می دهید، می تواند در شکل گیری ارتباط بهتر، تأثیر قابل توجهی داشته باشد.

نگاه شما به وجود نهادهای موازی در مقابل نهاد وکالت چگونه است؟

ما با کسی چالشی نداریم. واقعیت این است که اکثر کانون ها و وکلای معتقدند مرکز وکلا دادگستری باید در کانون های وکلا ادغام شود. البته عدای در این میان حضور دارند که مدام به دنبال جوسازی علیه نهاد وکالت اند.

برخی از داوطلبان نسبت به ظرفیت پذیرش کانون های وکلا دادگستری در سراسر کشور انتقاد دارند و می گویند اگر نماینده دادگستری و دادگاه انقلاب دست بالا را دارند چرا در کانون ها ظرفیت تا این حد پایین است اما در مرکز وکلا قوه ظرفیت چندین برابر کانون ها است. شما برای این گروه پاسخی دارید؟

در کانون وکلا، با موضوع به صورت فنی برخورد می شود. سال گذشته ظرفیت کانون وکلا اردبیل ۲۵ نفر بود. گفتیم: «چند کارآموز به عنوان مهمان و بد به» ماده هشت به کانون ما آمدند و با این حساب می توانیم به اندازه قبل، کارآموز بگیریم. صحبت ما را قبول کردند، چون سیاسی برخورد نکردند. ما فانی، منطقی و رازوری حجت و دوستی برخورد می کنیم. البته افراد حاضر در بدنه مرکز وکلا هم انسان های خوبی هستند اما گاهی برخی افراد به دنبال ایجاد تضلیل هستند.

اگر بخواهیم به موارد و مسائل درونی نهاد وکالت نظر کنیم و از این دیدگاه به بررسی چالش های موجود بپردازیم، شما ما چرا را برای ما و البته خوانندگان این نشریه چگونه توصیف می کنید؟

به نظر من، ما باید سوء تفاهم ها را بین خودمان از بین ببریم. اتحادیه سراسری کانون های وکلا دادگستری ایران باید باعث اتحاد میان کانون های وکلاد شود. کانون ها باید یکدیگر متحد و هم رأی باشند، اختلافات خود را کم کنند و گرایش های شخصی خودشان را کنار بگذارند، در این زمینه نشریه ها و همایش ها و اقامات و مؤثر خواهند بود. البته نباید فراموش کنیم که برنامه مشکل مضاعفی برای کانون ها و اسکودا بدل شده است.

پیشنهاد عملی شما برای کاهش اختلافات چیست؟ کانون ها در این میان چه نقشی را ایفا می کنند؟

مشکلات، تقصیر هیچ فرد یا کانونی نیست اما وقتی مدیری اظهار نظری خارج از فضای موجود انجام می دهد، دیگر نمی تواند معذرت ما باشد. فردی که مسئولیت دولتی دارد نیز امکان فعالیت های منفر صحنی را ندارد. ما گرفتار هستیم، هزینه های زیادی داریم و باید مشکلاتمان حل شود.

چگونه می توان برای گسترش همدلی بین کانون های وکلا در سراسر کشور تلاش کرد؟ تمام کانون ها باید دست به دست یکدیگر بدهند، چون سود مشترک و اتحاد در نهایت به خود ما برمی گردد.

ما باید از اسکودا حمایت کنیم، سیاست ها باید در جهت تأمین منافع وکلا و اتحادیه باشد، نه مصلحت شخصی. اتحادیه نقش راهبردی دارد و باید به کانون ها راهنمونی بدهد. اختلافات در همه جا وجود دارد، اما اجازه دهیم این اختلافات به اسکودا و کانون ها ملطمه نزنند، وقتی جلسات به صورت حضوری برگزار شود، صمیمیت بین اعضا بیشتر خواهد شد.

از نگاه من، اتخاذ مواضع صریح توسط اسکودا و ارائه رهنمودهای کلی، مسبر را برای کانون ها مشخص خواهد کرد.

حتماً شما هم تا نید می کنید که به ویژه در این ایام، کارآموزان وکالت، مشکلات زیادی دارند. مزه مزه های برای تغییر محدود و اختیارات مالی مجاز برای ورود کارآموزان به پرسف ها وارد است. مشکل دیگر نیز ممنوعیت تبلیغ برای کلیه وکلای دادگستری است. از نظر شما، برای بهبود شرایط کارآموزان چه کاری می توان انجام داد؟

در ابتدا باید بگویم که در طول این ایام، با ادارات مختلف مذاکراتی داشته ام و به آنان تصریح کرده ام. از بین کارآموزان، نماینده حقوقی جذب کنند، چون هم تخصص دارند و هم از نمایندگان ادارات که وکالت نمی کنند، وکیل سرپرست ندارند و دوره ها را طی نکرده اند، هزار بار بهتر هستند. در این میان، بعضی اصلاً نماینده حقوقی ندارند. دولت باید تعدادی از کارآموزان را جذب کند تا آن ها نیز درآمدی داشته باشند. همچنین باید به کارآموزان تفهیم کنیم که اگر بخواهند در ابتدای ورود، پرونده های سستگنی بگیرند و خدای ناکرده اشتباهی انجام دهند، جبرانش بسیار دشوار است. آن ها باید آرام آرام شروع کنند و پیش بروند. من سه ماه به کارآموزان اجازه کار نمی دهم، اما آن ها را کارآموز می برم. کم کم به آن ها کار می سپارم و ممکن است بعد از ۶ ماه خودشان جدا کار کنند، به عنوان وکیل، بلکه وکالت بر عهده بگیرند. مخالفتی هم ندارم، حتی راهنمایی شان می کنم؛ همان طور که در راهنماهای دفتر وکالت، به بسیاری از کارآموزان کمک کرده ام.

به لحاظ سیستماتیک از دست کانون ها خاصه کانون اردبیل، کاری برای کارآموزان برمی آید؟ برخی معتقدند روح تکالیف مصرح هیئت مدیره در لایحه استقلال، آنجا که می گوید: «کارآموزان را آماده کند...» شامل موضوع کار نیز می شود. آیا کانون ها در قبال کارآموزان، تکلیف قانونی دارند؟

من، به وکلا سرپرست توصیه می کنم، کارهای کوچک را به کارآموزان بسپارند. خودم هم چنین کاری را انجام می دهم. مرحوم کشاورز در مصاحبه ای گفته بود: «گاهی کارهای معاندانه را به وکلایی بدهید که کار کمتری دارند.» البته خودش قبول داشت از لحاظ قانونی و بی طرفی نسبت به همه، مواضعی پیش روست. اما روی نظری می ایستاد و بعضی از را با بر جوع را برای وکلایی می فرستاد که کار کمتری دارند. من به این اعتقاد نیستم، اما وکلا سرپرست را تشویق می کنم کمی بیشتر هوای کارآموزان را داشته باشند.

در زمینه توانمندسازی علمی کارآموزان چه اقداماتی می توان انجام داد؟ به نظر تان آنچه امروز در قالب دوره های توجیهی و کلاس های بعد از دریافت پروانه کارآموزی برگزار می شود، چه کیفیتی دارد؟ برخی معتقدند آموزه های دانشگاه ها در رشته حقوق با نیاز عملی کارآموزان، بسیار متفاوت است...

من همواره به کارآموزان اعتماد کرده ام و به آن ها کار سپرده ام. همیشه تشویقشان کرده ام که خودشان متکی باشند. اعتماد به نفس داشته باشند و در کار گرفتن، عجله نکنند. وقتی فردی اعتماد به نفس پیدا کند، در ابتدای کار دل خوشی و دلگرمی داشته باشد و خاطره بدی از کسی در ذهنش نداشته باشد، به حدی که منکر شود. اخلاق حرفه ای در او شکل می گیرد. اگر کارآموزی در جایی شکست خورد یا پیروز شد، چون کار مداومی را انجام می دهد، نه آنجا خیلی منکر می شود و نه آنجا خیلی خوشحال. او آرام آرام شروع می کند، وارد بدنه اجتماع می شود و موفق هم خواهد شد. اما وقتی هنوز تنظیم دادخواست را یاد نگرفته، شروع به نوشتن لایحه کند، معلوم است که شکست می خورد.

به فعالیت کمیسیون ها در کانون شما برسیم. آیا کمیسیون کارآموزی و آموزش در کانون اردبیل، برنامه خاصی دارند یا بر اساس برنامه های گذشته، کار را ادامه می دهید؟ اول از همه باید این را بگویم که با فرد مداری مخالفم و همیشه تأکید دارم باید کار گروه تشکیل شود و امور جلو برود. در این زمینه هم تجربه های کارگاه های آموزشی با تکیه بر خود کارآموزان برگزار شده، نه اینکه یک نفر بنشیند ببرد و بدوزد. پس کارآموزان

اعتماد مصدق با آن سختگیری را جلب کرده است. این مطالب به وکالت و معرفی و کلا کمک می کند تا عموم مردم و البته خود و کلابداند و کالت فقط به دنبال پول بودن نیست، بلکه بسیاری از وکلا به دنبال آرمان انسانی، مردانگی و آزادی خواهی بوده و البته همچنان هم هستند.

نظر شما درباره تحلیل مباحث عمومی چیست؟ به اعتقاد شما این موضوع قابلیت اجماع یا خواست کانون ها را دارد؟

این نکته بسیار مهم است. اگر از این منظر هم به موضوع نگاه شود (که قطعاً همین طور است)، نتیجه همین می شود که در این دو سه شماره دیده ایم. اینکه جنس مطالب «وکالت نامه» در مقایسه با سایر نشریات حقوقی، نرم تر است، می تواند به هدف اصلی نهاد وکالت که همان معرفی اقدامات کانون ها و البته وکلا به عموم جامعه است، کمک کند. وقتی اتحادیه بین المللی وکلای دادگستری از مادر سال ۹۲ دعوت کرد، پرسیدند: «پیشنهاد شما چیست و موضوع فعلی وکلا چه باید باشد؟» گفتیم: «گرایش به مردم، همراهی با مردم، اعتماد مردم و هم نشینی با مردم؛ چون ما از مردم ارزاق می کنیم و مردم پایه حکومت و آینده ما هستند.» اصالت دادن به دفاع از حق و حقوق مردم و ایجاد امنیت، آرامش، صلح و صفا در جامعه در واقع به خودمان و حاکمیت برمی گردد. خدمت به مردم، خدمت به خدایت و در مقام عبادت قرار می گیرد. باید به این مسائل در آموزش ها و رفتارهای خودمان اهمیت بدهیم، چون هر چه می بریم، از مردم است. به نظر من «وکالت نامه» جلوه خوبی دارد، در ذوق نمی زند و برعکس، نظر را جلب می کند. البته جلد پیش شماره اول «وکالت نامه» چندان مورد پسند نبود، هر چند در همان شماره هم مطالب بسیار خوبی به چشم می خورد. جلد پیش شماره دوم و سوم اما بسناری زیبا طراحی شده بود و در مجموع می توانم بگویم که فاقد مشکل بود.

به چالش های کانون وکلا برگریم. آیشخور اصلی این چالش ها را در چه می دانید؟ نهاد وکالت اساساً با چه جنس چالش هایی مواجه است و برای دفع آن ها باید چگونه عمل کند؟ برای پاسخ به پرسش شما لازم می دانم که به یکی از گفت و گوهای زنده شما در اینستاگرام با روسای کانون های وکلای دادگستری در ایران بازگردم؛ رئیس کانون وکلای دادگستری خوزستان: دکتر یزدالله طاهری نسب. من تقسیم موانع و چالش ها را به دو بخش درونی و بیرونی که از سوی دکتر طاهری نسب مطرح شد، قبول دارم، چون واقعا همین طور است. پیشنهادی در همایش همبستگی وکلاداد که در اصفهان برگزار شد. آنجا سخنران بودم و مقاله ای نیز در شماره ۱۱۸ «مدرسه حقوق» اصفهان و همچنین «صور اسرافیل» منتشر کردم؛ آنجا گفتم که شورای حکمت و کمیسیون نظارت و بازرسی وکلا باید اختلافات را حل کنند تا اتفاقات بدی رخ ندهد. مثلاً انتخابات، نباید به هر دلیلی به تعویق بیفتد بلکه باید هماهنگی شکل بگیرد و اهداف اسکودانیز باید در راستای افزایش هماهنگی ها و جلب حسن نظر باشد.

اسکودا دقیقاً باید چه نقشی را ایفا کند؟ اتحادیه سراسری کانون های وکلای دادگستری ایران باید رهنمودهای لازم را ارائه دهد و نقش ارشاد ایفا کند. البته سعه صدر آقای دکتر مرتضی شهبازی نیا برای همه واضح است و هیچ کس در این باره نظری غیر از این ندارد. من، حتی یک نفر را هم سراغ ندارم که از این بابت مدعی شود. حق را باید گفت؛ آقای شهبازی نیا و همکارانش و رؤسای کانون ها با وجود مشکلات فراوان در این ایام دارند، به سختی تلاش می کنند.

آیا موافقتی که در ابتدا با هم چالش های بیرونی را بررسی کنیم و بعد به چالش های درونی بپردازیم؟

بله. در ابتدا باید اشاراتی به سال های آغازین بعد از انقلاب داشته باشیم. در آن دوران، سوءظنی نسبت به کانون های وکلا وجود داشت در حالی که من به عنوان یک عضو از یک خانواده شهید و البته یک بسیجی می گویم این سوءظن درست نبود. از سوی دیگر باید بگویم که بر خلاف باور برخی کانون های وکلای در طول سال های گذشته هیچ گاه موضعی سیاسی نداشته اند. البته ممکن است تعداد محدودی در دوران انقلاب بنا بر اقتضای زمان، موضعی در این عرصه اتخاذ کرده باشند، اما به طور کلی باید قبول کنیم که کانون ها در کل مواضع سیاسی ندارند. ما مثل وکلای

تمام کشورهای دنیا وظایف خود را انجام می دهیم. گاهی برخی رفتارها از جمله اقدامات برخی با تکیه بر تمرکزگرایی، محدود کردن ها و فشار آوردن ها سبب شده بر برخی تصور کنند ما گمراهیم در حالی که این طور نیست. ما به وظایف خود عمل می کنیم چون معتقدیم قانون قدیمی و حتی قانون بد بهتر از بی قانونی است. نکته مهمی که در این میان باید به آن توجه کرد این است که هیچ کسی نباید از این طرف یا آن طرف بام بیفتد. اگر بخوانند حق ما را تضییع کنند و برای نظام هزینه ساز است. دلسوزی ما فقط برای خودمان نیست، بلکه برای مردم و حاکمیت نیز دل می سوزانیم. نظام ما باید در سطح بین المللی معتبر باشد.

به نظر می رسد یکی از راه های تغییر نگرش، گفت و گو با نمایندگان مجلس و نمایندگان ولی فقیه در استان ها است. شما در این زمینه تلاشی کرده اید؟

بله. اتفاقاً در همایش اردبیل خدمت امام جمعه استان رسیدیم. ایشان از ما توضیح خواست و ما نیز مباحثمان را ارائه دادیم. امام جمعه طوری صحبت کرد که شاید خودمان نمی توانستیم به آن خوبی از اعتبار وکیل دفاع کنیم؛ مرحوم کاتوزیان همیشه می گفت: «امام جمعه خوبی دارید!» چندی پیش هم همراه با هیئت مدیره خدمت امام جمعه رقتیم. من تحقیقات تاریخی دارم، به همین دلیل درباره «شیخ صفی الدین اردبیل» و مواضع او صحبت کردیم. امام جمعه به من گفت: «قلمت را زمین نگذار.» ما ارتباط تنگاتنگی با او و همچنین نمایندگان استان داریم. ما هنجارهایی داریم، حرفه ای هستیم و سوگند خورده ایم و باید نکات و دغدغه ها را به آقایان منتقل کنیم. آن هانمی دانند ما چه می کشیم و چه شیوه هایی داریم. برخی فکر می کنند ما مدافع جرم و مجرم هستیم، در حالی که ما از حقوق انسانی دفاع می کنیم. البته در کار ما بعضی وقت ها سوءاستفاده هایی صورت می گیرد و برخی به عنوان رئیس کانون و عضو هیئت مدیره کارهایی می کنند که بد، جلوه می کند و انعکاس بدی به دنبال دارد.

هر چند کانون ها به صورت مستقل فعالیت می کنند، اما می توانند در کنار یکدیگر قرار بگیرند و تفکر واحدی را اتخاذ کنند و با بخش های تصمیم ساز پیشتر گفت و گو کنند. از سوی دیگر اگر در سطح شبکه های اصلی رسانه ملی میسر نیست، نمی توان حداقل از سمت شبکه های استانی، گام هایی برداشت؟ در ابتدای این بحث باید بگویم که ما روابط خوبی با رئیس دادگستری اردبیل داریم که پیش تر دادستان مایوده است. او انسانی منطقی و متین است. خودش پیشنهاد داد که برنامه مشترکی در صداوسیما داشته باشیم. ان شاء الله بعد از پشت گذاشتن موانع و مشکلات پیش رو، در این زمینه اقدام خواهیم کرد. شخصاً در ۱۶ برنامه با صداوسیما در موارد مختلف حقوقی، اجتماعی و ادبی همکاری کرده ام. از دوران نوجوانی نیز با مطبوعات، همکاری داشته ام. در مجموع ارتباط خوبی با مطبوعات و همچنین صداوسیما مراکز استان و کانون ها دارم و به همکاری مجدد با صداوسیما هم فکر می کنم. از سوی دیگر ما در استان، با مسئولان و متولیان امور ارتباط تنگاتنگی در شهرستان ها و دادگستری ها داریم و به شهرهای مختلف استان سفر می کنیم. دادگستری هم به ما محبت داشته و ارتباطی بسیار خوبی با هم برقرار کرده ایم. نخستین بار در سطح ایران است که هیئت مدیره ما شهر به شهر، رؤسای دادگستری و نمایندگان را ملاقات کرده و از نزدیک صحبت با آنان می کند.

از آنجایی که مشاوره های معاضدتی و پرونده های تسخیری بسیار زیاد است، آیا امکان حضور بیشتر وکیل های کانون وکلای دادگستری اردبیل، در این زمینه وجود دارد؟ اتفاقاً فهرستی در این زمینه ارائه داده ایم که کرونا بررسی اش را به تعویق انداخت. البته از نظر قانونی، ما ملزم به حضور در اتاق های مشاوره در دادگستری نیستیم. سال ۸۴ بخشنامه ای ابلاغ کرد، ما نیز تبعیت کردیم و نمایندگان خود را می فرستیم. گاهی غیبت موجه و غیر موجه صورت می گیرد که البته با غیبت های غیر موجه برخورد می کنیم. البته ما جذب پرونده از این طریق را ممنوع کرده ایم اما وکیل می فرستیم و مخالف حضور در اتاق های مشاوره هم نیستیم. کرونا و کمبود جا، کمی برنامه های ما را به هم ریخت. تصمیم داریم در این زمینه گفت و گو کنیم چون با معاونت ها ارتباط خوبی داریم. من گله

و صحبت را بدون اشکال می دانم، باید با هم بسازیم و کار کنیم، چون وظیفه ماست.

در مجموع معتقدید اگر کانون و کلا، ارتباطات را افزایش دهد، می توان به تغییر رویکرد امیدوار بود؟
بله. خوب است بر این مثال بزنم. چند وقت قبل وقتی مجله کانون و کلائی اصفهان را در دست دکتر محمد مصدق (معاون حقوقی فقه قضاییه) دیدم، مدیران آن کانون را تحسین کردم در شماره بعدی، مقاله من نیز چاپ شد. آنجا ثابت کردم ما پیشنهاد دهنده بودیم، همان طور که در زمان حضور دکتر مصدق نیز پیشنهاد تعامل دادیم. تاریخ، روز و اسمی را برای اولین بار در تاریخ و کالت ایران آوردم و به صورت مقاله ارائه دادم به نظر من فعالیت های مطبوعاتی همچون کاری که شما دارید در نشریه «وکالت نامه» انجام می دهید، می تواند در شکل گیری ارتباط بهتر، تأثیر قابل توجهی داشته باشد.

نگاه شما به وجود نهادی موازی در مقابل نهاد و کالت چگونه است؟
ما با کسی چالشی نداریم. واقعیت این است که اکثر کانون ها و وکلای معتقدند مرکز و کلائی دادگستری باید در کانون های و کلائی ادغام شود. البته عده ای در این میان حضور دارند که مدام به دنبال جوسازی علیه نهاد و کالت اند.

برخی از داوطلبان نسبت به ظرفیت پذیرش کانون های و کلائی دادگستری در سراسر کشور انتقاد دارند و می گویند اگر نماینده دادگستری و دادگاه انقلاب دست بالا را دارند چرا در کانون ها ظرفیت تا این حد پایین است اما در مرکز و کلائی قوه ظرفیت چندین برابر کانون ها است. شما برای این گروه پاسخی دارید؟

در کانون و کلا، با موضوع به صورت فنی برخورد می شود. سال گذشته ظرفیت کانون و کلائی اردبیل ۴۵ نفر بود. گفتیم: «چند کارآموز به عنوان مهمان و بند» «ماده هشت به کانون ما آمده اند و بایان حساب نمی توانیم به اندازه قبل، کارآموز بگیریم.» صحبت ما را قبول کردند، چون سیاسی برخورد نکردند. ما فنی، منطقی و از روی محبت و دوستی برخورد می کنیم. البته افراد حاضر در بدنه مرکز و کلا هم انسان های خوبی هستند اما گاهی برخی افراد به دنبال ایجاد تقابل هستند.

اگر بخواهیم به موارد و مسائل درونی نهاد و کالت نظر کنیم و از این دیدگاه به بررسی چالش های موجود بپردازیم، شما ماجرا را برای ما و البته خوانندگان این نشریه چگونه توصیف می کنید؟

به نظر من، ما باید سوء تفاهم ها را بین خودمان از بین ببریم. اتحادیه سراسری کانون های و کلائی دادگستری ایران باید باعث اتحاد میان کانون های و کلا شود، کانون ها با یکدیگر متحد و هم رأی باشند، اختلافات خود را کم کنند و گرایش های شخصی خودشان را کنار بگذارند، در این زمینه نشریه ها و همایش ها و اقامه مؤثر خواهند بود، البته نباید فراموش کنیم که روایه مشکل مضاعفی برای کانون ها و اسکوفا بدل شده است.

پیشنهاد عملی شما برای کاهش اختلافات چیست؟ کانون ها در این میان چه نقشی را ایفا می کنند؟

مشکلات، تقصیر هیچ فرد یا کانونی نیست اما وقتی مدیری اظهار نظری خارج از فضای موجود انجام می دهد، دیگر نمی تواند همدرد ما باشد، فردی که مسئولیت دولتی دارد نیز امکان فعالیت های متمر تمر صنفی را ندارد. ما گرفتار هستیم، هزینه های زیادی داریم و باید مشکلاتمان حل شود.

چگونه می توان برای گسترش همدلی بین کانون های و کلا در سراسر کشور تلاش کرد؟
تمام کانون ها باید دست به دست یکدیگر بدهند، چون سود مشترک و اتحاد در نهایت به خود ما برمی گردد. ما باید از اسکوفا حمایت کنیم، سیاست ها باید در جهت تأمین منافع و کلا و اتحادیه باشد، نه مصلحت شخصی. اتحادیه نقش راهبردی دارد و باید به کانون ها راهنمون بدهد. اختلافات در همه جا وجود دارد، اما نباید اجازه دهیم این اختلافات به اسکوفا و کانون ما لطمه بزنند و وقتی جلسات به صورت حضوری برگزار شود، مصمیمت بین اعضا بیشتر خواهد شد.

از نگاه من، اتخاذ مواضع صریح توسط اسکوفا و ارائه رهنمودهای کلی، مسیر را برای کانون ها مشخص خواهد کرد.

حتماً شما هم تأنید می کنید که به ویژه در این ایام، کارآموزان و کالت، مشکلات زیادی دارند. زمره هایی برای تغییر محدوده اختیارات آن ها مطرح شده و انتقادات زیادی به سقف مالی مجاز برای ورود کارآموزان به پرونده ها وارد است. مشکل دیگر نیز ممنوعیت تبلیغ برای کلیه و کلائی دادگستری است. از نظر شما، برای بهبود شرایط کارآموزان چه کاری می توان انجام داد؟

در ابتدا باید بگویم که در طول این ایام، با ادارات مختلف مذاکرانی داشته ام و به آنان تصریح کرده ام از بین کارآموزان، نماینده حقوقی جذب کنند، چون هم تخصص دارند و هم از نمایندگان ادارات که کالت نمی کنند، وکیل سرپرست ندارند و دوره ها را طی نکرده اند، هزار بار بهتر هستند. در این میان، بعضی اصلاً نماینده حقوقی ندارند. دولت باید تعدادی از کارآموزان را جذب کند تا آن ها نیز درآمدی داشته باشند. همچنین باید به کارآموزان تفهیم کنیم اگر بخواهند در ابتدای ورود، پرونده های سنگینی بگیرند و خدای ناکرده اشتباهی انجام دهند، جبران بسیار دشوار است. آن ها باید آرام آرام شروع کنند و پیش بروند. من تادو، سه ماه به کارآموزان اجازه کار نمی دهم، اما آن ها را با خودم می برم. کم کم به آن ها کار می سپارم و ممکن است بعد از ۶ ماه خودشان جدا کار کنند، نه به عنوان وکیل، بلکه وکالت بر عهده بگیرند. مخالفتی هم ندارم، حتی راهنمایی شان می کنم؛ همان طور که در راهنمایی دفتر و کالت، به بسیاری از کارآموزان کمک کرده ام.

به لحاظ سیستماتیک از دست کانون ها خاصه کانون اردبیل، کاری برای کارآموزان برمی آید؟ برخی معتقدند روح تکالیف مضر حه هیئت مدیره در لایحه استقلال، آنجا که می گوید: «کارآموزان را آماده کند.» شامل موضوع کار نیز می شود. آیا کانون ها در قبال کارآموزان، تکلیف قانونی دارند؟

من، به و کلائی سرپرست توصیه می کنم، کارهای کوچک را به کارآموزان بسپارند. خودم هم چنین کاری را انجام می دهم. مرحوم کشاورز در مصاحبه ای گفته بود: «گاهی کارهای معاضدتی را به وکلایی بدهید که کار کمتری دارند.» البته خودش قبول داشت از لحاظ قانونی و بی طرفی نسبت به همه، مواضعی پیش روست، اما روی نظرش می ایستاد و بعضی از ارباب رجوع را برای وکلایی می فرستاد که کار کمتری دارند. من به این کار معتقد نیستم، اما وکلائی سرپرست را تشویق می کنم کمی بیشتر هوای کارآموزان را داشته باشند.

در زمینه توانمندسازی علمی کارآموزان چه اقداماتی می توان انجام داد؟ به نظر تان آنچه امروز در قالب دوره های توجیهی و کلاس های بعد از دریافت پروانه کارآموزی برگزار می شود، چه کیفیتی دارد؟ برخی معتقدند آموزه های دانشگاه ها در رشته حقوق با نیاز عملی کارآموزان، بسیار متفاوت است...

من همواره به کارآموزان اعتماد کرده ام و به آن ها کار سپرده ام. همیشه تشویقشان کرده ام به خودشان متکی باشند، اعتماد به نفس داشته باشند و در کار گرفتن، عجله نکنند. وقتی فردی اعتماد به نفس پیدا کند، در ابتدای کار دل خوشی و دلگرمی داشته باشد و خاطره بدی از کسی در ذهنش نداشته باشد، به حدی که منکسر شود، اخلاق حرفه ای در او شکل می گیرد. اگر کارآموزی در جایی شکست خورد یا پیروز شد، چون کار مداومی را انجام می دهد، نه آنجا خیلی منکسر می شود و نه اینجا خیلی خوشحال. او آرام آرام شروع می کند، وارد بدنه اجتماع می شود و موفق هم خواهد شد، اما وقتی هنوز تنظیم دادخواست را یاد نگرفته، شروع به نوشتن لوایح کند، معلوم است که شکست می خورد.

به فعالیت کمیسیون ها در کانون شما برسیم. آیا کمیسیون کارآموزی و آموزش در کانون اردبیل، برنامه خاصی دارند یا بر اساس برنامه های گذشته، کار را ادامه می دهید؟
اول از همه باید این را بگویم که با فرد مداری مخالفم و همیشه تأکید دارم باید کار گروهی تشکیل شود و امور جلو برود. در این زمینه هم کار گروهی باید کارهای آموزشی با تکیه بر خود کارآموزان برگزار شود، نه اینکه یک نفر بنشیند، بپزد و بدوزد، پس کارآموزان

یکه از مهم ترین محدودیت ها، حد نصاب سنوات هیئت مدیره بود. ما در این چند دوره، فرد واجد شرایط، برای حضور در هیئت مدیره بسیار کم داشتیم. به همین دلیل، از دوستان که سابقه سنوات هشت ساله داشتند هم خواستیم که باز هم کاندیدا شوند و در ادامه کتابخانه را تشکیل دادیم. خودم به خاطر علاقه شخصی، از نزدیک در تمام امور همکاری داشتم. اولین بار شخصاً فهرست از اسامی و کلا جمع کردم و همان لیست باعث شد نظرم به این موضوع داده شود

◀ معمولاً هر سال چند نفر در آزمون کانون اردبیل، شرکت می کنند؟

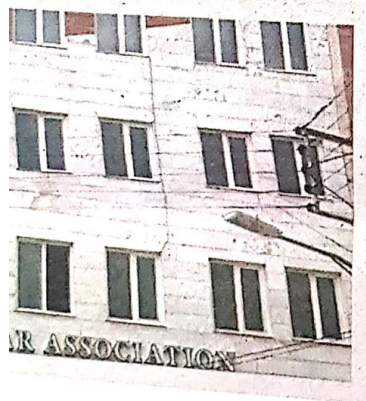
با توجه به کاهش ظرفیت، ممکن است داوطلبانی که کانون اردبیل را انتخاب می کنند، تعدادشان افزایش پیدا نکنند. البته داوطلبان برای انتخاب به این نگاه می کنند که ظرفیت کدام کانون بیشتر است.

◀ نظر تان درباره بومی گزینی چیست؟

من این شیوه را به صلاح نمی دانم. در دوره قبل ریاستم نیز با این شیوه مخالفت کردم و گفتم: «نظر حرفه ای و خاص فنی و مسئولیتی من این است. شما هر نظر دیگری دارید اعمال کنید.»

◀ عده ای مدعی هستند کانون های وکلای نظارت پذیرند، چون خودتنظیم به شمار می روند. آیا این گزاره را درست می دانید؟

در شرایطی که تا وقتی مسئولان دادگستری و دادگاه انقلاب نظر ندهند و تأیید نکنند، نمی توانیم کار آموز بگیریم، هنگامی که اعضای هیئت مدیره می خواهند کاندیدا شوند، دادگاه صلاحیت آن ها را با مشورت مراجع مختلف، تأیید و بسیاری را نیز رد می کنند، رؤسای دادگاه ها و دادستان می توانند هر کجا تخلفی دیدند، در لحظه گزارش کرده و دستور تعلیق صادر کنند که این کار را نیز انجام می دهند؛ انواع مختلف نظارت ها بر ما وجود دارد و با وجود قانون کیفیت اخذ پروانه و کالت دادگستری آیامی شود گفت که به کانون های وکلای نظارت نمی شود؟ پیش تر می توانستیم بیش از دو دوره متوالی عضو هیئت مدیره کانون باشیم که آن را هم ممنوع کردند و اکنون بیش از دو نوبت نمی توانیم برای عضویت در هیئت مدیره کانون انتخاب شویم.

با این توضیح آیا می شود گفت که نظارتی روی کانون های وکلای وجود ندارد؟ در حال حاضر نظارت بر ما بعد از ابلاغ قانون کیفیت، بیشتر شده است. من، معتمد الحمدالله مشکل خاصی در جامعه و کالت وجود ندارد. نمی گویم هیچ مشکلی نیست، اما اگر مقایسه کنیم، می بینیم و کالت پاک تر از بقیه نهادها مانده است. وکلای ایش اند، بدون ادعا آمده اند و انگیزه مالی برای خدمت ندارند.

◀ از نظر شما بدیهی است که کانون های وکلای دادگستری تحت نظارت هستند، اما از نظر برخی، این گونه نیست...

در این صورت، باید آگاهی سازی و اطلاع رسانی شود. باید با فرهنگ و کالت، شیوه ها، هنجار ها، روش ها، نیت و تشکیلات ما آشنا شوند و حمایت کنند. تازمانی که مردم حمایت نکنند، ما زنده نیستیم. مردم باید به میدان بیایند، بشناسند و

چه؟ آن ها باید سخنرانی کنند، اشتباه کنند، تکرار کنند، تمرین و جبران کنند تا یاد بگیرند. من بر انجام این کارها تأکید دارم. تزییق اعتماد به نفس اثر بخش است، نه تخریب و قطع کردن صحبت و مسخره کردن؛ این کارها بد است. باید کمک کنیم کار آموزان راه بیفتند، صحبت کنند و ما راهنمایی و ارشاد کنیم و تذکر بدهیم.

◀ در دوران شیوع کرونا، کلاس های کار آموزان در کانون اردبیل تحت تأثیر قرار گرفته یا همچنان در این زمینه طبق برنامه ریزی های قبلی مشغول فعالیت هستید؟

بله، ما مشکل فضای آموزشی داریم. حتی برای آموزش در فضای مجازی نیز با چالش روبرو هستیم. در این زمینه برای ما، امکانات و زیرساخت ها مهیا نبوده است. پارکینگ ساختمان کانون را آماده کرده ایم و می خواهیم بخشی از حیاط را مسقف کنیم چون نمی شود آموزش سنتی را رها کرد، به همین دلیل با رعایت پروتکل های بهداشتی و تقسیم کلاس ها به دو تاسه بخش، هم آموزش سنتی را ادامه می دهیم و هم آموزش مجازی را در نظر می گیریم تا هر دو آموزش مد نظر باشد، چون چاره دیگری نداریم.

◀ کار آموزان جدید در کانون وکلای اردبیل چه وضعیتی دارند؟

ابزار را فراهم کرده ایم تا بتوانیم آموزش حضوری آنان را ادامه بدهیم. البته شیوه های بدیعی را نیز مشخص کرده ایم. می خواهیم موضوعات بکری ارائه دهیم و از آموزش های تکراری فاصله بگیریم، به مسائل شهرداری ها، ادارات دولتی، امور اراضی و عناوین بکری مثل آپارتمان نشینی بپردازیم. من ۱۶ مقاله راجع به آپارتمان نشینی به صورت زنده و به روز نوشته ام. در این زمینه، مشکلات، اطلاعات و نحوه رفع مشکلات باید فرهنگ سازی و آموزش داده شود. باید آموزش کار آموزان گسترش پیدا کند، نه اینکه آن ها در چارچوب قبلی شناخته شده بمانند و فقط کپی کنند.

◀ ظرفیت آزمون امسال برای کانون وکلای اردبیل چقدر بود؟

۴۵ نفر سال گذشته را به ۴۰ نفر کاهش دادیم.

◀ طبیعتاً به عنوان رئیس کانون باید فاکتورهای بسیاری را مد نظر قرار دهید، اما ممکن است از بیرون، انتقادهایی به کاهش ظرفیت وارد شود...

ما به این مسائل گوش نمی دهیم و کار خودمان را پیش می بریم. تعداد کارآموزانی از قزوین، قم و استان های دیگر گرفتیم، شاید باعث شد این ذهنیت ایجاد شود که در کانون اردبیل با کارآموزان، خوب برخورد می شود، به همین دلیل کارآموزان مهمان زیادی به کانون اردبیل آمدند. از طرفی طبق بند «د» ماده هشت، تعداد بازنشستگان مطالبه کننده پروانه و کالت زیاد شد و قضات نیز آمدند. همه این موارد باعث شد تا ما برای رئیس دادگستری و رئیس دادگاه انقلاب، ماجر را شرح بدهیم و بگوییم: «نمی توانیم همان تعداد پار سال را جذب کنیم.» موضع ما همان تعداد بود، اما امسال شرایط فرق می کرد. آن ها نیز حرف ما را پذیرفتند.

نمی‌پذیرم. مادر کانون اردبیل، کمیسیون بانوان را تشکیل دادیم. در جلسه، چند زمینه کار مطرح شد و خطاب به بانوان گفتم: «وکیل زن با وکیل مرد فرقی ندارد؛ وکیل، وکیل است. در زمینه‌های مورد نظر تان، فعالیت کنید تا بتوانید خود را نشان دهید و تثبیت کنید.» البته متأسفانه در بعضی موارد، باور لازم وجود ندارد.

❖ **بحثی که در مورد بسیاری از کانون‌ها وجود دارد، شیوه انتصاب و انتخاب افراد در کمیسیون‌هاست. عده‌ای معتقدند، وقتی رئیس کانون بر صدر می‌نشیند، در نهایت افراد هم‌فکر با او یا اکثریت اعضای هیئت‌مدیره، انتخاب می‌شوند. با چنین تعبیری موافقت یا معتقدید از تمام ظرفیت‌ها استفاده می‌شود؟**

زمانی که من به‌عنوان رئیس هیئت‌مدیره برگزیده شدم، اطلاعیه دادیم و گفتیم: «هر که می‌خواهد در کمیسیونی عضو شود، آن کمیسیون را مشخص کند.» ما در این دوره، متقاضیان را در کمیسیون‌های مطلوب‌شان و حتی کمیسیون‌های دیگر عضو کردیم و گفتیم: «معتقد می‌شود می‌توانید مؤثر واقع شوید.» آن‌ها بسیار خوشحال شدند، حتی یک نفر جانماند و همه را پذیرفتیم. کاری نداشتیم به ما رأی دادند یا ندادند و هیچ تفاوتی قائل نشدیم، حتی آن‌هایی که پیش از این دوره، رئیس کمیسیون بودند را نگه داشتیم. جوان‌گرایی و تقسیم وظایف کردیم، چون باید تقسیم وظایف صورت بگیرد، نه تمرکز وظایف.

❖ **پس معتقدید از حداکثر ظرفیت موجود در بدنه نهاد و کالت در استان اردبیل استفاده کرده‌اید؟**

قطعاً همین‌طور است. اگر به‌صورت اتفاقی با ۱۰ نفر از اعضای کانون اردبیل مصاحبه کنید، حداقل هشت نفر را تأیید می‌کنید. در شهرستان‌ها پادنه کارآموزان و دادگستری‌ها در تماس هستیم و آن‌ها نیز همکاران ما را تأیید می‌کنند. ممکن است فردی را نداشته باشیم، اما از او در جای دیگری استفاده کرده‌ایم، ولی هیچ فردی را به‌صرف مخالفت با افراد حذف نکرده‌ایم.

❖ **سؤال قبل را به کل نهاد و کالت تعمیم دهیم؛ به نظر شما در این صورت، آیا از تمام ظرفیت موجود در کمیسیون‌ها استفاده شده است؟**

گاهی این اتفاق رخ نمی‌دهد اما در باره کانون اردبیل باید بگویم که هم در دوره قبلی و هم در دوره فعلی، تبعیضی قائل نشدیم. من اعتقاد دارم نباید نگاه شخصی به امور صنفی کرد.

❖ **در پایان، اگر بخواهید توصیه‌ای خطاب به وکلای جوان مطرح کنید، به آنان چه خواهید گفت؟**

از آنان می‌خواهم که هوای مردم را داشته باشند، اگر ارباب رجوعی، پول مشاوره ندارد، او را رد نکنند، اصل را بر حقانیت بگذارند، نه در آمد و خودی نشان دادن، دنبال پول نباشند و باور کنند خدماتی رسانند. ما باید مردم را داشته باشیم. اگر اعتماد مردم را به دست بیاوریم، شکست نمی‌خوریم. وصیت مادرم این بود که با مردم مدارا کن. من هم سعی کردم به وصیتش عمل کنم.

❖ **بعد از اتفاقات ناگوار سیل گلستان و لرستان کانون‌ها وارد شدند و هر کدام بنا بر ظرفیت و امکانات خود کمک کردند. این مثال نمونه‌ای است تا نشان دهد کانون‌ها، و رای تکالیف قانونی، در حوزه خیر جمعی هم فعالیت زیادی دارند. از طرفی و کالت معاضدت‌ی و تسخیری را هم داریم و وکلا به افرادی که تحت پوشش کمیته امداد و بهزیستی هستند، کمک می‌کنند. در این باره هم برایمان توضیح بدهید...**

علاوه بر همه مواردی که شما به آن اشاره کردید ما و کالت اتفاقی را هم داریم. در و کالت اتفاقی، هر فرد تحصیل کرده حقوق می‌تواند و کالت اقوام نزدیک خود را بر عهده بگیرد. در این زمینه من شخصاً فاصله‌ها را بسیار کم کرده‌ام و مصاحبه از افراد متقاضی را نیز خودم انجام می‌دهم، چون کمیسیون، صراحت ندارد. خودم صلاحیت فرد را با پرسیدن چند سؤال تشخیص می‌دهم. اگر جواب داد، در عرض دو تا سه روز پروانه و کالت اتفاقی صادر می‌کنیم، در حالی که قبلاً صدور این پروانه، بین ۲۰ تا ۳۰ روز طول می‌کشید. حتی برای آن‌ها وکیل سرپرست هم تعیین می‌کنیم و بینشان ارتباط برقرار می‌کنیم تا اگر اشکال یا سؤالی داشتند، مطرح کنند.

❖ **نگاه کانون‌های وکلای دادگستری به بهره‌گیری از ظرفیت‌های بانوان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟**

به گمان من، ما باید توجه دیگرگونی به بانوان

داشته باشیم. چندی پیش با بانوان کانون اردبیل در حال صحبت بودیم، به آن‌ها گفتم: «شما خود را تحمیل و تثبیت کنید، اما قبلش باید خود را باور داشته باشید.» یکی از آقایان همکار گفت: «ما اجازه دادیم.» گفتم: «شما نباید بگویید اجازه دادیم، بلکه بانوان، اجازه را بر ما تحمیل کردند. آن‌ها حضور داشتند و ما فقط زمینه را ایجاد کردیم.» نگرش ما باید به گونه‌ای باشد که شرایط را فراهم کنیم. البته جامعه مساعدت نمی‌کند، همه ما نیز از دل جامعه بیرون آمده‌ایم و با این فرهنگ، بزرگ شده‌ایم. کانون‌ها و نهادهای مدنی باید موضع دیگری داشته باشند، به همدیگر نزدیک شوند و به یکدیگر کمک کنند. من به تمام کارآموزان خود مسئولیت می‌دهم و بین آقایان و خانم‌ها، فرقی نمی‌گذارم. از همه آن‌ها کار می‌گیرم و گذشتی ندارم. همه‌شان من را به‌عنوان استادی سخت‌گیر می‌شناسند، چون کوتاهی را

خاطرهای از استاد کشاورز که منجر به سرودن یک شعر شد

محرم راز

در مأموریت‌های مصاحبه مطبوعاتی اینجانب به همراه دیگر رؤسا یا نمایندگان کانون‌ها (به تاریخ ۸۸/۴/۲۲) و ملاقات حضوری با رئیس جدید قوه قضائیه، آیت الله لاریجانی (تاریخ ۸۸/۵/۱۹) بر مواضع اصولی و استقلال و کلا تأکید و صریحاً اعلام کردیم که هیچ کدام از کانون‌ها این آیین نامه را، که غیرقانونی است اجرا نخواهیم کرد! اظهار نظیرهای اینجانب به نمایندگی از کانون اردبیل ظاهراً مورد توجه عزیزان حاضر در جلسات مذکور، مخصوصاً جناب کشاورز واقع شده بود تا آن جا که بلافاصله در همان جلسات مورد تفقد آن سفر کرده و دیگر بزرگان مجلس واقع شدم تا این که استاد کشاورز طی نامه شماره ۵۲۴۱ مورخ ۸۸/۵/۲۰ خطاب به کانون وکلای اردبیل با تعبیر: «حسن انتخاب» در حق این

جانب، نگارنده را با عناوین و صفات «اهل ذوق و نظر، سختکوش، علاقه مند به عدالت و متعصب در مسائل و کالت و وکلا» تلقی فرمودند که ناشی از بزرگواری آن جناب بود و لا غیر. شعر تقدیمی ذیل در واقع جوابگونه ای تشکرآمیز از آن عزیز بود که بدو از طریق کانون وکلای دادگستری اردبیل به حضور ایشان تقدیم و اتفاقاً با حسن استقبال همکاران و دست اندرکاران دیگر کانون‌ها نیز واقع و حتی در مراسم و مجالس متعدد دیگر کانون‌ها نیز قرائت شد. یادش همیشه در دل‌های همه آزادی خواهان جاودانه و راهش پر رهرو باد. اینک این شما و این هم گزیده ای از «محرم راز» که در چند مجلس عمومی وکلا در حضور خود آن مرحوم تقدیم محضرشان شده بود:

وکیل و محرم رازی، کشاورز
خطیب و نکته پرداز، کشاورز
نگردد خانه امید ویران
به دلها خانه می سازی، کشاورز
ز چشم عاشقان و سینه چاکان
بسی چالاک و طنازی، کشاورز
چو دهقان اندک اندک دانه کارد
تو خرمن‌ها برافرازی، کشاورز
وکیلان در پی احقاق حق اند
تو هم دائم هم آوازی، کشاورز
به پایان کی رسد راه وکالت؟!
وکالت را سرآغازی، کشاورز
نواهای مخالف چون درآید،
تو بر ما شور شهنازی، کشاورز
به میدان نبرد حق و باطل
عقاب تیز پروازی، کشاورز
به سختی می ستیزی بارقیبان،
که طرحی نو در اندازی، کشاورز
به پاس حرمت آزاد مردان
قلم را سخت دمسازی کشاورز،

شنیدم دوستان را می نوازی
به راه و کارشان نازی کشاورز
بزرگی می کنی و رادمردی
بری از جقد و از آزی، کشاورز
چو درد و دردمندان می شناسی
به شیر عشق ممتازی، کشاورز
مدارا و مروت می نمایی
پی آن رند شیرازی، کشاورز
به حلم و مهربانی و مودت
زمان را رام می سازی، کشاورز
تو در عشق وطن هم بی قرینی
وطن را کهنه سربازی، کشاورز
به مهمانی بیا در خانه ما
سزای مجد و اعزاز، کشاورز
تو در تاریخ ایران ماندگاری
که نرد عشق می بازی، کشاورز
خدا دائم به همراه تو باشد
به هرمیدان که می تازی، کشاورز
رها زری «رها» وکیل پایه یک
دادگستری - اردبیل